

เปลือกมนุษย์

..... ระเบียบ สาคริก

ทุกสิ่งในโลกล้วนมีทั้งเปลือกและเนื้อใน เพื่อความสมบูรณ์ของสิ่งนี้ที่หิ้งดำรงอยู่ และทำหน้าที่ได้อย่างมีเหตุมีผล เปลือกเป็นสิ่งที่หุ้มอยู่ด้านนอก เพื่อพองชีวิตไว้ได้ทั้งหมด และทำหน้าที่กำหนดรูปลักษณะที่เป็นตัวของตัวเอง โดยเฉพาะ ให้สามารถเข้าใจได้ถึง สัจธรรมของสิ่งนั้น ส่วนเนื้อในทำหน้าที่รักษารูปร่างของเปลือกให้คงอยู่ แม้อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกฎธรรมชาติย่อมเป็นไปได้ดังมีเหตุมีผล ยิ่งไปกว่านั้นยังมีแก่นช่วยทำหน้าที่เป็นศูนย์รวมที่ช่วยให้อะไรสิ่งนั้นดำรงความมีชีวิตชีวาสามารถสืบสานต่อไปสู่ออนาคต ได้อย่างมั่นคง โดยที่มิตถุค้ำปรกฏชคอยู่ในตัวเอง อย่างสมศักดิ์ศรีให้เป็นที่รู้ได้

.....

ทุกวันนี้ โลกมีการเปลี่ยนแปลงมาถึงช่วงที่สะท้อนให้เห็นความจริงว่ากำลังทำลายตัวเอง และยังคงเห็นได้ ชัดเจนยิ่งขึ้นเป็นลำดับ เริ่มจากสิ่งซึ่งเป็นเปลือกนอกก่อนอื่นแล้วจึงสานถึงเนื้อในอย่างมีเหตุมีผล โดยเฉพาะเริ่มต้น ศึกษาเพื่อค้นหาความจริงจากมนุษย์ก่อนอื่น ในเมื่อเหตุแห่งการเปลี่ยนแปลงมีธรรมชาติอยู่ในรากฐานมนุษย์ซึ่งน่าจะ ถือว่าคือชีวิตที่วิวัฒนาการมาถึงที่สุดแล้วสำหรับจักรภพหนึ่ง

ทั้งนี้และทั้งนั้น เนื่องจากการที่มนุษย์และสังขมได้สะท้อนภาพการเปลี่ยนแปลงมาถึงช่วงซึ่งสูญเสียเนื้อใน ที่แท้จริงมากขึ้นจนแทบจะเหลืออยู่แต่เพียงเปลือกนอกเท่านั้น ในเมื่อพฤติกรรมของมนุษย์เป็นสิ่งมีอิทธิพลกำหนดวิถี การเปลี่ยนแปลงของโลก จากสภาพของมนุษย์ที่เหลืออยู่แต่เปลือกย่อมส่งผลให้โลกถูกทำลาย โดยเริ่มต้นเห็นได้ จากส่วนที่เป็นเปลือกและสานถึงเนื้อในจนกระทั่งถึงวาระอันเป็นที่สุด อย่างสอดคล้องกันกับสัจธรรมซึ่งชี้ไว้อย่างชัด เจนว่า เมื่อเกิดได้ก็ย่อมดับได้

อย่างไรก็ตาม หากบุคคลใดผู้เกิดมาแล้วมีความรักความสนใจในเพื่อนมนุษย์และมุ่งมั่นทำงานตามหน้าที่อย่าง คិតที่สุด ย่อมช่วยให้มีโอกาสเรียนรู้ความจริงลึกซึ้งยิ่งขึ้น ทำให้คับคั่งอย่างสงบครบถ้วนทุกสิ่งอย่างมีเหตุมีผลสานถึงซึ่ง กันและกันหมด

อนึ่ง ธรรมชาติได้ให้มนุษย์มาเพื่ออยู่ร่วมกัน ซึ่งสิ่งนี้จะสามารถเป็นไปได้อย่างสงบและมั่นคง ย่อมมีธรรมชาติ จากอีกด้านหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการแสดงออกจากใจจริงด้วยการเอื้ออาทรแก่กันและกัน แทนที่จะทำให้เห็นได้ถึง ความรู้สึก คดในข้องอในกระดูก และใช้อำนาจพิชิตกันให้ถึงที่สุด ดังที่ประจักษ์ชัดยิ่งขึ้นในขณะนี้

แม้แต่ละคนที่แสดงออกว่า ต้องการความช่วยเหลือจากสภาพภายนอก หากสามารถหวนกลับมาทบทวนเพื่อค้น หาความจริงที่ตนเองย่อมมีโอกาสที่จะรู้ได้ว่า ธรรมซึ่งเป็นของจริงนั้นคืออะไรและอยู่ที่ไหน เพราะขาดการมองเห็น ได้ในรากฐานตนหรือมิใช่ จึงมุ่งไปแสวงหาจากที่อื่นกระทั่งในวัด หากขาดสิ่งดังกล่าวแม้เข้าวัดย่อมก่อให้เกิดสภาพ ไม่รู้จักวัด จึงมีการใช้วัดไปในทางทำลายตัวเองอีกเช่นกัน

สภาพดังกล่าว คงไม่แตกต่างไปจากคนที่มุ่งกอบโกยวัตถุเพื่อตัวเองอย่างปราศจากการละลด เพียงแต่ยืนกัน อยู่คนละด้านเท่านั้น จึงช่วยให้มองเห็นความจริงว่า สิ่งซึ่งแต่ละคนต้องการโดยที่ตนเชื่อว่าเป็นธรรม จึงเป็น ธรรมที่ เกิดจากรากฐานความเห็นแก่ตัว หรือ ธรรมซึ่งอยู่บนพื้นฐานความกลัวเห็นอกความเข้าใจอย่างแท้จริง อันควรถือว่า คือลักษณะหนึ่งของมนุษย์

ความเอื้ออาทรเกิดจากความมีน้ำใจต่อกันโดยมีความจริงใจซึ่งกันและกันเป็นพื้นฐาน และหากมีความจริงใจ อย่างแท้จริงย่อมปลอดจากรอบทวงหลายห้วงมวล หรือปราศจากการเลือกที่รักมักที่ชัง ไม่ว่าคนกลุ่มไหนพวกไหนแม้ชาติ ไทพภาษาไหน หากมันคงอยู่กับการเรียนรู้ความจริงอย่างคั่นชัดและมีความมั่นคงปรกฏชัดเจนอยู่เสมอ เมื่อใดมนุษย์ ชาติน้ำใจย่อมสะท้อนพฤติกรรมกำหนดให้โลกขาดทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งมีความจำเป็นต่อชีวิตร่วมกันบนพื้นฐานธรรมชาติ

ในสายโลหิตที่หล่อเลี้ยงชีวิตมนุษย์และสรรพชีวิตทั้งหลาย มีน้ำเป็นพื้นฐานสำคัญอย่างขาดเสียมิได้ ดังนั้นโลกจึงจำเป็นต้องมีน้ำ อันถือเป็นสังขารรวมปรากฏอยู่ในทุกสิ่งทุกอย่าง และในเมื่อสรรพสิ่งทั้งหลายมีกระแสเชื่อมโยงถึงกันอย่างมีเหตุมีผล ดังนั้นหากเกิดปัญหาเรื่องน้ำขึ้น ณ จุดใดและไม่ว่าจะส่งผลกระทบต่อสิ่งใดหรือชีวิตใด ย่อมทำให้ทั้งระบบจำต้องประสบกับความเดือดร้อนทั่วถึงกันหมด

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วจึงน่าจะพบความจริงว่า หากมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันแล้งน้ำใจต่อกัน ย่อมมีเหตุมีผลกำหนดให้โลกจำต้องประสบกับภาวะความแห้งแล้งน้ำใจอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น โดยเหตุที่พฤติกรรมของมนุษย์มีเหตุมีผลสัมพันธ์ถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ถ้ามนุษย์ยังคงไว้ซึ่งความมีน้ำใจต่อกัน ย่อมกำหนดให้ทุกชีวิตรวมทั้งสรรพสิ่งต่าง ๆ ดำรงอยู่ได้อย่างมีความสุข

อนึ่ง แม้กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกจะมุ่งทิศทางไปเน้นความสำคัญด้านรูปวิฤตมากขึ้น หากรากฐานของบุคคลใดยังคงดำรงความเป็นตัวของตัวเองไว้ได้อย่างมั่นคง ย่อมไม่ประสบกับภาวะสูญเสียหนักดังเช่นที่สังคมกำลังเผชิญกับความจริงอยู่ในขณะนี้ แม้การยื่นมือช่วยกันเหตุและผลอาจทำให้หลายคนมองเห็นว่าคือการเดินทวนกระแส ย่อมเข้าใจได้ว่าน่าจะถือเป็นเรื่องของคนอื่นที่มองเช่นนั้น จึงไม่น่ามาใส่ใจให้เกิดความทุกข์

ผลจากการจัดการศึกษาเท่าที่เป็นมาแล้วจากอดีต ได้ทำให้เกิดเงื่อนไขทำลายภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งถือเป็นกุญแจดอกสำคัญของความสำเร็จในการพัฒนาความเป็นมนุษย์ จนทำให้แทบไม่มี กระแสจิตวิญญาณที่แท้จริง หลงเหลืออยู่อีกต่อไปในความลุ่มลึกของชีวิต หากทำให้รากฐานความคิดคนจำต้องถูกกลืนจนห่างจากการเข้าถึงความจริงมากยิ่งขึ้น จึงไม่สามารถนำมาใช้เป็นทั้งฐานการมองเห็นเหมือนมนุษย์และสรรพชีวิตอื่น ๆ ถึงความสำคัญของคุณค่าได้อย่างชัดเจน จึงไม่อาจหวนกลับมาสู่วิถีทิศทางหนึ่งเพื่อใช้ความรู้แก้ไขปัดพาได้อย่างถูกต้อง

ดังจะพบความจริงว่า เมื่อชีวิตเริ่มต้นเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ก็เริ่มแสดงออกให้เห็นถึงการคืบร่นขึ้นไปสู่ที่สูงโดยมีการอ้างจนเป็นนิสัย แม้เขียนไว้ในตำราให้คนเชื่อว่าเป็นสังขารคือ "ชีวิตต้องคืบร่นเพื่อการอยู่รอด" ซึ่งแท้จริงแล้ว พฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกน่าจะช่วยให้อ่านได้ว่า "มุ่งเอาตัวรอดแบบตัวใครตัวมันมากกว่าการคิดเพื่อหวังการอยู่รอดซึ่งควรจะมีการสืบทอดถึงชนรุ่นหลัง"

ในเมื่อเกิดภาพพจน์จากธรรมชาติภายในรากฐานที่เห็นว่า วัยเรียนหมายถึงการเริ่มเข้าโรงเรียน ย่อมกำหนดตัวเองให้ยึดติดโรงเรียนและตำรา ซึ่งล้วนแล้วเป็นสิ่งที่คนทำขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ ซึ่งหากตกอยู่ในสภาพยึดติด ย่อมถูกกำหนดโดยอิทธิพลให้มองไม่เห็นคุณค่าความเป็นคนของผู้อื่น รวมทั้งมีการถือพวกถือสี และผู้มีรากฐานตกอยู่ในสภาพเช่นนั้น ย่อมมีโอกาสเติบโตสูงขึ้นย่อมส่งผลทำลายทุกสิ่งทุกอย่างรวมทั้งตัวเองอย่างหลีกเลี่ยงได้ยาก

อนึ่ง การที่ชีวิตคนตกอยู่ในสภาพดังกล่าวนับแต่เริ่มแรก ย่อมทำให้มุ่งทิศทางที่นิยมปรีดญา ยิ่งสูงมากขึ้นก็ยิ่งไม่รู้จักพอ และภายในส่วนลึกของรากฐานยังคิดที่จะมุ่งขึ้นไปแสวงหาเงินและอำนาจ รวมทั้งความมีหน้ามีตาและมีวัตถุราคาแพง ๆ ไว้ใช้บำรุงความสุขแห่งตนอย่างไม่มีวันจบสิ้น

สังคมจึงเต็มไปด้วยการช้อรหารภวังหลวงและพฤติกรรมการคดในช่องอับในกระดุก รวมทั้งการมุ่งใช้อำนาจทำลายผู้อื่นซึ่งคนเชื่อว่าเป็นตัวปัญหา แทนการคิดแก้ไขจากรากฐานคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งมีเหตุมีผลปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตคนให้เปลี่ยนจากผลเสียหายมาสู่การยกระดับคุณภาพตนเอง ซึ่งเป็นผลดีทั้งฝ่ายที่ได้รับโอกาสและฝ่ายปฏิบัติเองด้วย แม้การเน้นแก้ไขปัดพาคนด้วยการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบแทนที่จะเริ่มต้นจากการมองเห็นคนเป็นคนและทำความเข้าใจให้ลึกซึ้งถึงแก่นก่อนอื่น

ผลจากการปฏิบัติที่เห็นชัดก็คือ ยิ่งคิดและปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัดพาอย่างเอาจริงเอาจังก็ยิ่งทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างจำต้องสูญเสียไปมากและเร็วยิ่งขึ้น ดังจะพบความจริงว่าป่าซึ่งถือเป็นพื้นฐานชีวิตคน สัตว์และต้นไม้รวมทั้งสังคมอย่างแท้จริงจำต้องสูญเสียไปแทบจะหมด คนซึ่งติดยาเสพติดตั้งแต่ยังเยาว์วัยเปลี่ยนสภาพไปเป็นอาชญากรกว้างขวางมากขึ้น ยิ่งเน้นใช้อำนาจปราบปรามก็ยิ่งแพร่ระบาดมากขึ้น

แต่ปัญหาเศรษฐกิจซึ่งตกต่ำลงไปเรื่อย ๆ ก็สะท้อนภาพแนวคิดแก้ไขให้เห็นความจริงว่า ยิงนำไปปฏิบัติเพื่อหวังแก้ไข ก็ยิ่งฝากปัญหาไว้ให้ชนรุ่นหลังจำต้องรับกรรมหนักมากกว่าเก่า โดยที่ผู้มีสายตามองเห็นความจริงได้ลึกและกว้างไกล ย่อมเห็นได้ชัดเจน

ภายในภาพรวมของสังคม หากมีอิทธิพลจากบุคคลผู้เหลือแต่เปลือกมากกว่า ย่อมมีเหตุมีผลกำหนดให้สังคมจำ-ต้องตกอยู่ในสภาพ เหลือแต่เปลือก อย่างสอดคล้องกัน และการมีแต่เปลือกย่อมทำให้ขาดสภาพซึ่งช่วยให้ตัวเองมั่นคงอยู่ได้ ดังนั้นวันหนึ่งข้างหน้าไม่ว่าเร็วหรือช้า คงต้องเปลี่ยนสภาพไปเป็นอย่างอื่น ซึ่งคงไม่มีอิทธิพลอื่นใดจะยึดไว้ได้

อย่างไรก็ตาม บนพื้นฐานอันถือเป็นสังขธรรม ไม่ว่าจะมองสิ่งใดย่อมเห็นได้รอบด้าน แทนการเห็นได้ด้านเดียวเช่นจากรากฐานซึ่งตกอยู่ในสภาวะยึกยิด ดังนั้นแม้มีหลายคนอาจมองว่าสังคมกำลังเสียหายเพราะคนแล้งน้ำใจมากขึ้น น่าจะมีอีกด้านหนึ่งซึ่งอยู่ตรงข้ามไม่ว่ามีมากมีน้อย ดังเช่นที่เคยพบคำกล่าวเตือนสติว่า ไม่มีอะไรเป็นไปร้อยทั้งร้อยอันดีเป็นหลักธรรมชาติของปรากฏการณ์ทุกสิ่งทุกอย่าง

ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับเหตุผลที่ว่า ระหว่างที่ชีวิตยังคงดำรงอยู่ เราแต่ละคนชวนชววยแสวงหาด้านนี้ร่วมไปด้วยหรือไม่ และควรแสวงหาผู้มีน้ำใจด้วยวิถีใดจึงจะพบของจริง ถ้าจะกล่าวว่า แสวงหาโดยไม่ต้องแสวงหา จะช่วยให้เข้าใจได้อย่างไร ถ้าเชื่อว่าการแสวงหาด้วยวิธีธรรมชาตินี้จะช่วยให้มีโอกาสพบของจริง อันจะนำไปสู่ความมั่นคงยั่งยืนให้เชื่อมั่นได้ ทั้งนี้และทั้งนั้น เนื่องจากความอยากกับความเป็นธรรมชาติเป็นสิ่งอยู่ร่วมแกนเดียวกันหากอยู่กันคนละด้าน ดังนั้นถ้าอยากได้ย่อมไม่ได้ของจริง แต่มยังนำไปสู่การสร้างปัญหาหนักมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น ทรายใดที่มุ่งมันทำงานจากรากฐานตนเองอย่างอิสระ โดยถือความรักความจริงใจต่อเพื่อนมนุษย์ซึ่งถือเป็นหน้าที่อย่างมีความสุขช่วยให้มั่นคงอยู่ได้แม้ไม่คิดว่าจะได้รับน้ำใจจากผู้อื่น ย่อมก่อให้เกิดแรงศรัทธาอย่างแท้จริงและได้รับน้ำใจตามมาอย่างเป็นธรรมชาติ ส่วนตนคงมีโอกาสรู้สึกได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นว่า การเรียนรู้ความจริงจากการปฏิบัติที่มั่นคงอยู่บนรากฐานตนเอง ช่วยให้มีโอกาสเรียนรู้ความจริงลึกซึ้งยิ่งขึ้น

คนแต่ก่อน เคยวิจารณ์ผู้ที่ไม่สนใจทำงานและชวนชววยหาความรู้จากสิ่งซึ่งปรากฏอยู่ในวิถีชีวิตประจำวันของตนว่า ไม่ทำอะไรให้เกิดประโยชน์ เพียงรอให้ราชรถมาเกย แต่มาถึงช่วงนี้การเปลี่ยนแปลงของบุคคลลักษณะดังกล่าวมาถึงขั้นส่งพรศพหรือเส้นสายออกไปตามลำหाराชรถ จนถึงขั้นนำตัวเองออกมาวิ่งเต้นอย่างปราศจากความรู้สึกที่เลยเหตุและผล

ในอีกด้านหนึ่ง ผู้ซึ่งรู้ได้ลึกซึ้งถึงระดับหนึ่งแล้วย่อมอดยออกมาอยู่ค้ำนอกและใช้โอกาสมองย้อนกลับเข้าไปเพื่อหวังเรียนรู้ความจริงได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยไม่ลืมที่จะมุ่งมันทำงานต่อไปอย่างปราศจากความท้อแท้สิ้นหวัง เนื่องจากมองเห็นความจริงชัดเจนแล้วว่า เจริญหรือเสื่อมแน่หรือช่วยเหลือผู้ที่ยังอยู่คนเดียวโดยแท้.